

Pieśń: Von guten Mächten

Wspaniale otuleni dobrymi mocami,
oczekujemy z nadzieją co nadejdzie.
Bóg jest z nami wieczorem i o poranku,
i na pewno każdego nowego dnia.

Dietrich Bonhoeffer (1944)

Psalm 121

Wznoszę swe oczy ku górom:
Skądże nadejdzie mi pomoc?
Pomoc mi przyjdzie od Pana,
co stworzył niebo i ziemię.
On nie pozwoli zachwiać się twej nodze
ani się zdrzemnie ten, który cię strzeże.
Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie
Ten, który czuwa nad Izraelem.
Pan cię strzeże,
Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.
Za dnia nie porazi cię słońce
ni księżyc wśród nocy.
Pan cię uchroni od zła wszelkiego:
czuwa nad twoim życiem.
Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia
teraz i po wszystkie czasy.

¹ Myśl przewodnia Diakonii Niemieckiej

(Zdjęcia mys / photocase.de)

Diakonia na wynos Chrześcijańskie obrzędy i tradycje

W Diakonii regularnie odbywają się **nabożeństwa**.

Świętujemy uroczystości roku **kościelnego**.

Znajdujemy dla siebie czas, przerywamy dzień powszedni, zwracamy się ku Bogu.

Jesteśmy przekonani, że:

Bóg jest już dla nas od zawsze.

Wychodzi nam naprzeciw i przyjmuje nas w Jezusie Chrystusie.

Podczas nabożeństwa słuchamy Słowa Bożego i czytamy fragmenty Biblii.

Postacie biblijne opowiadają, jak doświadczyły Boga: jako opiekuńczego Pasterza, silną Twierdzę, która chroni, jako Ojca odpuszczającego winy.

W czasie nabożeństwa, jak i w Biblii, ludzie przynoszą swoją radość, podziękowanie, troski i pytania przed oblicze Boga.

Podczas Wieczerzy dzieje się jeszcze więcej.

Ludzie dzielą się chlebem i winem (albo sokiem winogronowym).
Przeżywają dzięki temu **wspólnotę** między sobą i z Bogiem.
I słyszą **obietnicę**, że nic ich od Boga nie dzieli. Dzięki Bogu.

Przerwy w codzienności są dla mnie ważne:

Mogę nabrać energii.

Mam czas i mogę pielęgnować przyjaźń.

To wszystko dzieje się również podczas nabożeństwa.

Co wspólnego mają ze sobą nabożeństwa i chrześcijańskie tradycje a diakonia?

Są „brzmieniem“ wiary chrześcijańskiej.

Nabożeństwa, święta chrześcijańskie, modlitwa i odprawianie wieczerzy to dźwięki naszej wiary.

I to właśnie w diakonii ma się pełne prawo oczekiwać na możliwość przeżywania tych dźwięków. Dźwięki te mogą **wzmocnić** człowieka w wierze w Boga i **pocieszyć**.

Z naszej myśli przewodniej¹:

Jesteśmy Kościołem.

Nasze postępowanie ma swoje korzenie w Biblii.

Diakonia to bycie chrześcijaninem w świecie publicznym.

Ojcze nasz Jezusa z Nazaretu

Ojcze nasz, któryś jest w niebie!

Święć się imię Twoje.

Przyjdź Królestwo Twoje.

Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.

Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj.

I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.

I nie wódz nas na pokuszenie,

ale nas zbaw ode złego.

Bo Twoje jest Królestwo, i potęga,

i chwała na wieki. Amen

Psalm 23

Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.

Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć;

orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach

przez wzgląd na swoje imię.

Chociażbym chodził ciemną doliną,

zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną.

Twój kij i Twoja laska są tym, co mnie pociesza.

Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;

namaszczasz mi głowę olejkami;

mój kielich jest przeobfity.

Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną

przez wszystkie dni mego życia

i zamieszkać w domu Pańskim

po najdłuższe czasy.